روزنه

اسماعیلوف نخست‌وزیر قزاقستان شد

● به موجب حکمی که رئیس‌جمهوری قزاقستان به امضا رساند، «علی‌خان اسماعیلوف» که هم‌اکنون نخست‌وزیر موقت است، رسما رئیس دولت شد. به گزارش اسپوتنیک، پیش از صدور حکم اسماعیلوف به دست رئیس‌جمهوری قزاقستان، مجلس این کشور آسیای میانه نامزدی او را تأیید کرده بود.

دفتر ریاست‌جمهوری قزاقستان اعلام کرد آقای علی‌خان اسماعیلوف به عنوان نخست‌وزیر تأیید شد. اسماعیلوف به دنبال اعتراضات ضد دولتی علیه افزایش قیمت سوخت که با کناره‌گیری دولت همراه شد، به عنوان نخست‌وزیر موقت منصوب شد. این اعتراضات به خشونت کشیده شده اما توکایف روز گذشته گفت «جنگ تروریستی» علیه این کشور در جریان بود.

توکایف در جمع قانون‌گذاران قزاقستان گفت: جنگ تروریستی علیه کشور ما آغاز شد. دشمن نهایت ظلم و ستم را نشان داد و برای هر اقدامی آمادگی داشت. او ترس را در بین مردم کاشت تا حتی ایده مقاومت را سرکوب کند. طرح حمله به قزاقستان شامل چند جنبه مختلف بود؛ نظامی، سیاسی، ایدئولوژیک، اطلاعات نادرست و... .

افشاگری نیویورک‌تایمز درباره شکنجه ولیعهد سعودی

● روزنامه آمریکایی نیویورک‌تایمز از شکنجه ولیعهد سابق عربستان پس از بازداشتش در سال ۲۰۲۰ و نیز محل نگهداری او پرده برداشت. به گزارش ایسنا، این روزنامه آمریکایی در گزارشی که به‌تازگی منتشر شده است، نوشت محمد بن نایف، ولیعهد سابق عربستان، پس از بازداشت در سال ۲۰۲۰ هدف شکنجه‌هایی ازجمله آویزان‌کردن از سقف از ناحیه مچ پا قرار گرفته بود. نیویورک‌تایمز نوشت مقامات ریاض «بسمه بنت سعود»، شاهدخت سعودی را که از نوامبر ۲۰۱۹ بدون هیچ اتهامی به همراه دخترش «سهود الشریف» به‌دلیل انتقاد از پادشاه در بازداشت بود، آزاد کردند اما بسیاری از افراد برجسته ازجمله اعضای خاندان حاکم و فعالان سعودی همچنان در زندان هستند. این روزنامه به نقل از منابع نزدیک به زندانیان سعودی گزارش داده که این فهرست همچنین شامل گروهی از فعالان برجسته ازجمله دو پسر ملک عبدالله، پادشاه سابق عربستان است و حتی گزارش‌هایی مبنی بر شکنجه آنها وجود دارد. نیویورک‌تایمز نوشت: مشهورترین فرد در میان زندانیان، محمد بن‌نایف، ولیعهد سابق است که توسط محمد بن‌سلمان در سال ۲۰۱۷ از قدرت برکنار شد. این روزنامه به نقل از دو فرد مطلع از وضعیت محمد بن‌نایف که خواستند نامشان فاش نشود (به‌خاطر حساسیت موضوع) نوشت بن‌نایف پس از برکناری از قدرت، تا مارس ۲۰۲۰ در محاصره خانگی قرار گرفت و پس از دستگیری و بازداشت، ابتدا در یک سلول انفرادی محبوس شد و از مچ پاهایش به شکل وارونه از سقف آویزان و از خوابیدن محروم شد.

بحران اوکراین و گسترش ناتو، موانع توافق ایالات متحده و روسیه

بن‌بست در ژنو

اولین دور مذاکرات استراتژیک ایالات متحده و روسیه در ژنو، واقعیت موجود در رابطه واشنگتن و مسکو را نمایان کرد و بدون هیچ توافقی هم به پایان رسید. بحران اوکراین و گسترش ناتو به مرزهای روسیه مهم‌ترین موضوعی بود که باعث به بن‌بست رسیدن این مذاکرات شده است. «دیمیتری پسکوف»، سخنگوی کرملین، پس از پایان دور اول این مذاکرات گفته است که مسکو هنوز دلیلی برای خوش‌بین‌بودن درباره ضمانت‌های امنیتی نمی‌بیند. او ادامه می‌دهد که تا این لحظه می‌توان گفت دلیل درخور توجهی برای خوش‌بینی و ارزیابی مثبت از مذاکرات ژنو نمی‌بینیم. این ارزیابی مثبت که از سوی سرگئی ریابکوف، معاون وزیر خارجه، ارائه شده است، در مورد نحوه انجام این مذاکرات یعنی ماهیت آن به صورت باز، عینی و مستقیم بوده است. البته آنچه اهمیت دارد نتایج مذاکرات است نه روند آن؛ بنابراین هنوز چیزی در مورد نتیجه نمی‌توان با قطعیت بیان کرد. چندین دور دیگر از گفت‌وگوها در راه است که امکان درک بیشتر و ارائه تصویر روشن‌تری را فراهم می‌کند. متأسفانه در حال حاضر نمی‌توان نتیجه‌گیری مثبتی کرد. به گفته پسکوف، «روسیه برای این مذاکرات ضرب‌الاجلی تعیین نکرده اما قرار نیست این روند همیشه ادامه داشته باشد. سرگئی ریابکوف، معاون وزیر خارجه روسیه، پس از این دور از مذاکرات در یک کنفرانس مطبوعاتی گفت: «متأسفانه ما در رویکردهای اصولی خود در مورد اوکراین و ناتو اختلاف زیادی داریم. ایالات متحده و روسیه به نوعی دیدگاه‌های متضادی در مورد آنچه باید انجام شود دارند».

وندی شرمن، معاون وزیر خارجه ایالات متحده هم تاکید کرد: «ما از برخی پیشنهادهای امنیتی خود عقب‌نشینی کردیم اما مسکو حاضر نبود اقدام متقابلی انجام دهد». اما سفارت روسیه در واشنگتن با جزئیات بیشتری به دور اول مذاکرات و دلیل بن‌بست میان وندی شرمن و سرگئی ریابکوف مذاکره‌کنندگان ارشد آمریکا و روسیه پرداخته است.

این سفارتخانه می‌نویسد «ما منطق وندی شرمن را که می‌گوید روسیه باید نیروهایش در نزدیکی مرز با اوکراین را به پادگان‌ها بازگرداند یا اینکه به آمریکا بگوید چه مانورهایی را قرار است انجام دهد و اهداف آنها چیست، درک نمی‌کنیم. این در حالی است که آمریکا هیچ تمایلی به صحبت با ما درباره میزان نیروهایش در اروپا ندارد. این انتخاب ماست که کجا و چه زمانی مانورهای نظامی را در قلمرو سرزمینمان انجام دهیم. ما به انجام این مانورها ادامه خواهیم داد؛ چراکه این اقدام به منافع امنیتی روسیه مربوط می‌شود».

روسیه نیز در واکنش به اظهارات سخنگوی کاخ سفید ادعا کرده است که «ما به بیانیه جن ساکی سخنگوی کاخ سفید درباره آمادگی آمریکا برای پخش احتمالی اطلاعات غلط از سوی روسیه در رابطه با روند مذاکرات آمریکا-روسیه در ژنو اشاره کردیم. ما کاملا چنین اظهاراتی را رد می‌کنیم. بیانیه‌های رسمی روسیه کاملا مطابق با واقعیت هستند. از همان ابتدا کشور ما حداکثر شفاف‌سازی را در رابطه با این گفت‌وگوها نشان داده است».

کرملین در ماه‌های اخیر نیروهای خود را در نزدیکی مرز اوکراین جمع‌آوری کرده است و وزارت خارجه روسیه نیز ماه گذشته، فهرستی از خواسته‌های خود برای آمریکا و ناتو را پیش از مذاکرات ارائه کرد. روسیه از آمریکا و ناتو خواسته است اوکراین را به عضویت ناتو درنیاورند و سطح نیروهای نظامی در شرق اروپا را کاهش دهند. مسکو همچنین از آمریکا خواسته است که هیچ پایگاه نظامی در کشورهایی که بخشی از اتحاد جماهیر شوروی بوده‌اند و در حال حاضر عضو ناتو نیستند، احداث نکند.

واشنگتن هم گفته است که نمی‌تواند این خواسته‌های مسکو را بپذیرد اما تمایل دارد با بحث در مورد استقرار موشک‌ها یا محدودیت در حجم مانورهای نظامی و جنبه‌های دیگر پیشنهادهای روسیه مشارکت کند. جو بایدن رئیس‌جمهوری آمریکا هم در گفت‌وگوی ویدئویی اخیر خود با ولادیمیر پوتین همتای روس خود تاکید کرد که مایل است در مورد برخی از نگرانی‌های مطرح‌شده از سوی ولادیمیر پوتین گفت‌وگو کند اما هیچ خط قرمزی را در مورد اوکراین از سوی روسیه به رسمیت نخواهد شناخت. سخنگوی کرملین می‌گوید با وجود بن‌بست فعلی، وضعیت پس از دو دور دیگر از مذاکراتی که روسیه قرار است در این هفته برگزار کند -امروز با ناتو در بروکسل و فردا در سازمان امنیت و همکاری اروپا (OSCE) در وین- روشن‌تر خواهد شد.

در این میان، تونی بلینکن وزیر خارجه آمریکا ابراز امیدواری کرده که روسیه از برخی مواضع خود عقب‌نشینی کند تا زمینه توافق فراهم شود؛ «در مذاکرات با روسیه به هرگونه نگرانی مشروع روسیه رسیدگی می‌شود. به عنوان مثال ممکن است زمینه‌هایی برای تمدید پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد با روسیه که دولت ترامپ از آن خارج شد، وجود داشته باشد. به همین ترتیب، توافق‌هایی در مورد استقرار نیروهای متعارف در اروپا، دامنه و مقیاس مانورها وجود دارد که اگر پایبندی به آن متقابل باشد و روسیه به تعهدات خود عمل کند، زمینه‌هایی برای کاهش تنش‌ها، ایجاد شفافیت بیشتر و اعتماد بیشتر به وجود می‌آید که باعث رفع نگرانی‌های روسیه می‌شود. البته ما به مسئله استقرار نیروها و تعداد آنها نگاه نمی‌کنیم. برخلاف آن، اگر روسیه مجددا تجاوزی به خاک اوکراین انجام دهد بسیار منصفانه و طبیعی است که ناتو مواضع خود در کشورهای هم‌مرز با روسیه را تقویت کند». بروز بن‌بست در مذاکرات امری غیر قابل انتظار نبود. سرگئی ریابکوف مذاکره‌کننده ارشد روسیه قبل از این دور از گفت‌وگوها اعلام کرده بود که موضع مسکو در مذاکرات درباره تضمین‌های امنیتی با واشنگتن پایدار و تزلزل‌ناپذیر است و آمریکا باید برای مصالحه آماده شود؛ «ایالات متحده باید آماده سازش باشد. روسیه با موضع روشنی به اینجا آمده که شامل واقعیت‌ها و مسائلی است که از دیدگاه من، درک آن آسان است. این مسائل و سیاست‌ها در سطحی بالا تدوین و تنظیم شده که انحراف از رویکردهای ما غیرممکن است». با این حال، کاخ سفید همواره این موضع مسکو را رد کرده است.

نا آرامی‌های قزاقستان و فعال‌شدن پیمان نظامی با محوریت مسکو

امیر چاهکی: پس از گذشت سه دهه حکمرانی بلامنازع خانواده نورسلطان نظربایف بر قزاقستان، شاهد به زیر کشیده‌شدن مجسمه‌های «پدر ملت» در شهرهای مختلف این کشور هستیم. وضع به‌گونه‌ای متشنج است که قاسم ژومارت توکایف، رئیس‌جمهوری قزاقستان و مرید نظربایف، از ذکر نام پایتخت که به پیشنهاد خود او از آستانه به نورسلطان تغییر یافته بود، خودداری می‌کند. تنها سه روز بعد از آغاز درگیری‌های خیابانی در الماتی، پایتخت پیشین قزاقستان، بنا بر اعلام خبرگزاری «اوردا قزاقستان» نظربایف و خانواده او کشور را ترک می‌کنند. کسانی که آشنا به جمهوری‌های شکل‌گرفته پساشوروی باشند، متوجه عمق نگاه انتقادی جدید مردم قزاقستان به نتایج حکمرانی نظربایف بر کشور ثروتمند قزاقستان می‌شوند. بهانه همه این تحولات، افزایش دوبرابری نرخ گاز فشرده برای خودرو بود. با آغاز تظاهرات و شدت‌یافتن آن، دولت نرخ گاز را نه‌تنها کاهش داد، بلکه آن را کمتر از نرخ قبلی اعلام کرد؛ ولی مردم ناراضی سطح مطالبات خود را افزایش دادند و خواستار استعفای رئیس‌جمهوری شدند. بخشی از مردم معترض با حمله به مراکز امنیتی و نظامی، مسلح شده و به‌طور مستقیم با پلیس و نیروهای امنیتی درگیر شدند؛ اقامتگاه ریاست‌جمهوری در شهر الماتی به آتش کشیده شد و فرودگاه آن نیز از سوی گروهی از معترضان اشغال و همه پروازها لغو شد. تقریبا در همه شهرهای قزاقستان، مردم به خیابان‌ها آمدند و صدای تیراندازی‌ها در روزهای هم‌زمان با آغاز سال نو مسیحی ۲۰۲۲ همچنان به گوش می‌رسید. قزاقستان با مساحتی بیش از دو برابر کشور ایران، نهمین کشور جهان از نظر وسعت است که در حدود ۱۹ میلیون نفر جمعیت دارد و از کشورهای ثروتمند منطقه به شمار می‌رود. این کشور دارای منابع معدنی غنی‌ای ازجمله نقره، مس، طلا، روی و اورانیوم و ذخایر نفت و گاز است. این کشور صادرکننده عمده غلات محسوب می‌شود و در عین حال در صنایع سنگین نیز پیشرفت‌هایی داشته است. در قزاقستان تا قبل از سال‌های ۲۰۱۵ میلادی، ده‌ها کشور بیش از ۳۰۰ میلیارد دلار در حوزه‌های مختلف اقتصادی و صنعتی سرمایه‌گذاری کرده‌اند. در ۱۰ سال اول حکمرانی نظربایف، رفاه نسبی مردم که بخشی از آن با کمک سوبسیدهای گسترده دولتی در حوزه حامل‌های انرژی تأمین شده بود، پایگاه مستحکمی را برای نظربایف تأمین کرده بود؛ اما برنامه‌های جاه‌طلبانه و پرهزینه‌ای همچون انتقال پایتخت از الماتی به آستانه (آکمولا)، فساد گسترده ساختاری و دخالت و حضور همه‌جانبه خانواده و نزدیکان نظربایف در حوزه‌های مختلف بانکی و اقتصادی و برخورد شدید با هرگونه انتقاد به شیوه حکمرانی او، نارضایتی‌های عمومی را به دنبال داشت. سرکوب رسانه‌های غیرحکومتی و آزار و اذیت مخالفان در نهایت منجر به افزایش بیشتر نارضایتی عمومی شد و با دخالت پنهان مسکو در ۲۰۱۹ میلادی، نظربایف داوطلبانه استعفا داد و رئیس پارلمان وقت قاسم توکایف به‌عنوان جانشین موقت رئیس‌جمهوری و سپس رئیس‌جمهور انتخاب شد. با این حال، خودشیفتگی نورسلطان نظربایف، دیکتاتور و چاپلوسی مریدان او ادامه یافت و بر اساس پیشنهاد قاسم توکایف نام پایتخت جدید بار دیگر تغییر کرد و نورسلطان نامیده شد. فاصله عظیم حاکمیت قزاقستان از مردم که در سایه دیکتاتوری بلامنازع و اشرافیت‌گرایی خانواده و نزدیکان نظربایف و فساد ساختاری به وجود آمده بود، مانع هرگونه اعتمادسازی مردمی شد. همچنین ناتوانی و ناکارآمدی دولت در مدیریت بحران‌های سراسری و عدم توافق با معترضان در همان دو روز اول ناآرامی‌ها مشهود بود؛ به‌گونه‌ای که فرودگاه مهم شهر بزرگ آلماتی، به دست ۴۵ معترض نه‌چندان مسلح اشغال شد و نیروهای امنیتی داوطلبانه فرودگاه را ترک کردند. قاسم توکایف پنجم ژانویه از «سازمان پیمان امنیت جمعی» تقاضای کمک نظامی در برابر آنچه او «حمله تروریست‌های مسلح خارجی» می‌نامد، کرد و تقریبا بلافاصله از سوی شورای رهبری امنیت جمعی، این تقاضا پذیرفته شد و در چند روز گذشته چند هزار نفر نیروی مسلح و تجهیزات نظامی با محوریت و فرماندهی نظامیان روسی به قزاقستان اعزام شدند. تاکنون بیش از سه هزار نفر از معترضان دستگیر و چنده نفر نیز کشته یا مجروح شده‌اند. اینترنت و سیستم موبایل در بسیاری شهرها یا قطع شده یا کیفیت نازلی دارد. در چند روز آینده وضعیت روشن‌تر خواهد شد؛ اما آنچه اکنون واضح است، این است که این به‌اصطلاح «تروریست‌ها»، شهروندان عادی کشور قزاقستان هستند که در نتیجه سیاست‌های نابخردانه و فساد سیاسی و اقتصادی خاندان نظربایف و سیاست سرکوب دگراندیشان، از اصلاحات ناامید شده و به خیابان‌ها روی آورده‌اند. آنچه در حوزه بین‌الملل در این رخداد مهم به نظر می‌رسد، دخالت مستقیم پیمان نظامی امنیت جمعی در یک کشور است. اگر در درگیری‌های داخلی اوکراین، غرب و کی‌یف، کرملین را متهم به دخالت و حمایت نظامی از «شورشیان» می‌کنند، در مناقشات قزاقستان اتفاق جدیدی افتاده و نظامیان روسیه، بلاروس، تاجیکستان، قرقیزستان و ارمنستان برای اولین‌بار پس از انحلال «پیمان ورشو»، بر اساس مراجعه رسمی رئیس‌جمهور قانونی وارد خاک کشور دیگری می‌شوند. نگاهی کوتاه به تاریخ مرتبط به شوروی کمک بیشتری به درک شرایط امروز می‌کند. پایان جنگ جهانی دوم منجر به شکل‌گیری دولت‌های سوسیالیستی و تشکیل پیمان ورشو با رهبری اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۵۵ میلادی شد. نیروهای نظامی پیمان ورشو در سال‌های ۱۹۵۶ و ۱۹۶۸ وارد کشورهای مجارستان و چکسلواکی شدند و با سرکوب خشن جریان‌های سیاسی و تجدیدنظرخواه، اهداف شوروی را برای حفظ اتحاد «اردوگاه سوسیالیسم» در مقابل «امپریالیسم» تأمین کردند. به دنبال ورود میخائیل گورباچف به رهبری حزب کمونیست شوروی و آغاز پروسترویکا و گلاسنوست، دخالت‌های مسکو در امور کشورهای سوسیالیستی کاهش یافت و به همین دلیل جنبش «همبستگی» لخ‌والسا در سال‌های پایانی دهه ۸۰ سرکوب نشد و پایان دولت سوسیالیستی لهستان رقم خورد. در سال ۱۹۹۱ میلادی، پیمان ورشو رسما منحل اعلام شد و در ۱۹۹۲ سازمان پیمان امنیت جمعی متشکل از بخشی از کشورهای استقلال‌یافته با محوریت روسیه تشکیل شد که می‌توان به‌عنوان اقدام عملی مسکو در شرایط انحلال پیمان نظامی ورشو نامید.

هنگام انقلاب مخملی گل لاله قرقیزستان در سال ۲۰۰۵ میلادی، علی‌رغم تقاضای رسمی رئیس‌جمهوری وقت، آقایف، پیمان امنیت جمعی با این تقاضا مخالفت کرد. آقایف مجبور به ترک قرقیزستان شد و با موافقت کرملین در مسکو اسکان یافت.

ادامه در صفحه ۹

خبر

۶ روز بعد از نخستین پرتاب

کره‌شمالی دوباره موشک شلیک کرد

● کمتر از یک هفته پس از شلیک موشک بالستیک مشکوک به مافوق صوت، کره‌شمالی دومین موشک را نیز شلیک کرد.

به گزارش بی‌بی‌سی، کره‌جنوبی اعلام کرد پرتاب یک موشک در ساعت ۷:۲۷ به وقت محلی در روز سه‌شنبه را شناسایی کرده است. گارد ساحلی ژاپن هم از پرتاب این موشک خبر داد و گزارش کرد کره‌شمالی «شیئی شبیه موشک بالستیک» را شلیک کرده است.

رئیس ستاد مشترک ارتش کره‌جنوبی با اعلام اینکه «موشک بالستیک مشکوک از خشکی به سمت دریای شرقی شلیک شده است»، خبر داد که مقام‌های اطلاعاتی این کشور و آمریکا در حال تجزیه و تحلیل بیشتر این پرتاب‌های موشکی‌اند.

پرتاب دومین موشک در یک هفته تأکیدی بر عزم جدی رهبر کره‌شمالی بر تقویت توان دفاعی این کشور به‌عنوان بخشی از اولویت‌های سال ۲۰۲۲ آن است. کیم جونگ اون در یک نشست مهم امنیتی در ماه دسامبر، به این تصمیم اشاره کرده بود.

این اقدام مدت کوتاهی پس از آن صورت می‌گیرد که شش کشور با صدور بیانیه‌ای از کره‌شمالی خواستند «اقدام‌های بی‌ثبات‌کننده» خود را متوقف کند. روز دوشنبه، هیئت ایالات متحده در سازمان ملل متحد با همراهی فرانسه، ایرلند، ژاپن، بریتانیا و آلبانی بیانیه مشترکی صادر و آزمایش موشکی کره‌شمالی را محکوم کرد.

لیندا توماس گرینفیلد، نماینده ایالات متحده در سازمان ملل متحد گفت: «این اقدام تهدیدی درخور توجه علیه ثبات منطقه است و به تنش‌ها می‌افزاید». این گروه از کره‌شمالی خواست که از اقدام‌های بی‌ثبات‌کننده بیشتر خودداری و برای رسیدن به خلع سلاح کامل هسته‌ای مذاکره کند.

آزمایش موشک دوم ممکن است به دلیل هم‌زمانی با نشست شورای امنیت سازمان ملل متحد در نیویورک انجام شده باشد؛ جایی که ایالات متحده و متحدانش پرتاب هفته گذشته را محکوم کردند. اما برخی تحلیلگران معتقدند این اقدام‌های کره‌شمالی می‌تواند دلایل دیگری نیز داشته باشد؛ از جمله منحرف‌کردن توجه عمومی از وضعیت نامناسب اقتصادی این کشور که با شیوع ویروس کرونا وخیم‌تر شده است.

شلیک این موشک‌ها در شرایطی انجام می‌شود که کیم روز جمعه ۳۱ دسامبر در یک سخنرانی در آستانه سال جدید میلادی گفته بود: «اهداف اصلی کره‌شمالی برای سال ۲۰۲۲ توسعه اقتصادی و بهبود زندگی مردم است؛ زیرا این کشور با مبارزه بزرگ مرگ و زندگی روبه‌رو است». مقام‌های سازمان ملل بارها هشدار داده‌اند کودکان و افراد مسن آسیب‌پذیر در کره‌شمالی در معرض خطر گرسنگی‌اند.

بودجه بلندپروازانه مصر برای تحقق رشد اقتصادی ۵،۷ درصدی

● مصر بودجه بلندپروازانه خود برای سال‌های ۲۰۲۲-۲۰۲۳ را با هدف تحقق رشد اقتصادی ۵،۷ درصدی و کاهش بدهی و کسری بودجه تنظیم کرده است. به گزارش سی‌ان‌ان، کارشناسان عملکرد دولت قاهره در افزایش سرمایه‌گذاری‌های عمومی و تقویت صنایع داخلی و افزایش تولید را شایسته تحسین دانسته‌اند.

مصطفی ابراهیم، کارشناس مسائل اقتصادی، تأکید کرد بودجه سال مالی جدید مصر با هدف بهبود شاخص‌های اقتصادی به نحوی بی‌سابقه تنظیم شده که به‌طور خاص بر پایه افزایش سرمایه‌گذاری‌های عمومی در همه زیرساخت‌های اساسی و آموزشی و بهداشتی و افزایش درآمدهای دولت و کاهش هزینه‌ها با هدف ایجاد مازاد درآمد دولت و همچنین ادامه روند رشد اقتصادی کشور از حدود ۴۰، ۵۰ میلیارد دلار در سال جاری به ۷۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۴ است. در این لایحه بودجه، رشد ۵،۷ درصدی تولید ناخالص داخلی و رساندن آن تا شش درصد در سال مالی بعدی و تحقق مازاد درآمد دو درصدی و کاهش کسری بودجه به ۶،۱ درصد مدنظر است.

ابراهیم تأکید می‌کند که برنامه دولت برای رسیدن به رشد اقتصادی ۵،۷ درصدی سرمایه‌گذاری در پروژه‌های زیرساختی مانند پروژه‌های حمل‌ونقل و ساخت شهرهای نسل چهارم و پروژه آب‌شیرین‌کن و آب و فاضلاب و گاز و برق در روستاهاست که ۶۰ میلیون مصری را هدف قرار داده است. کارشناسان تأکید می‌کنند که اقتصاد مصر همچنان از امتیازهای مهمی ازجمله وجود بازار مصرف‌کننده ۱۱۰ میلیون نفری و ثروت انسانی عظیم برآمده از جمعیت جوان و ثبات امنیتی برخوردار است. پیش از این وزارت تجارت و صنایع مصر برآورد کرد که حجم صادرات این کشور در سال ۲۰۲۱ برای اولین بار از مرز ۳۱ میلیارد دلار خواهد گذشت.

این برآورد با توجه به صادرات ۲۹،۰۸۷ میلیارد دلاری مصر در ۱۱ ماه نخست سال ۲۰۲۱ که نشان‌دهنده افزایش ۲۷ درصدی در مقایسه با سال گذشته است، واقع‌بینانه به نظر می‌آید. در این صورت، مصر در صادرات کالا رکورد ثبت می‌کند و رکورد سابقی را که در سال ۲۰۱۹ با مبلغ ۲۵،۶ میلیارد دلار ثبت کرد، پشت سر می‌گذارد.

برگ سبز و کارت **خودرو رنو تندر ۹۰** رنگ سفید مدل ۱۳۹۵ به شماره پلاک ایران ۳۸ _ ۲۳۱ س ۱۷ و شماره موتور 100016216RR033915 و شماره شاسی NAALSRBYWGA523219 به نام **زهرا طهماسبی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز و سند کمپانی **خودرو پراید جی ال ایکس آی** رنگ نقره ای متالیک مدل ۱۳۸۵ به شماره پلاک ایران ۴۴ _ ۵۹۲ س ۴۶ و شماره موتور ۱۷۷۵۶۴۲ و شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۵۹۸۹۸۶۷ به نام **نادر مسعودی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

مدرک فارغ التحصیلی **اینجانب سجاد حسنوند** فرزند نورخدا به شماره شناسنامه ۱۲۱۲ صادره از الشتر در مقطع کاردانی رشته مهندسی کشاورزی صادره از واحد دانشگاهی آزاد اسلامی بروجرد با شماره ۱۸/۰۲۱۳۴۴۰ مورخ ۹۰/۰۱/۲۹ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد به نشانی مجتمع امام خمینی (ره) ارسال نماید.

برگ سبز **موتورسیکلت** به رنگ مشکی مدل ۱۳۹۰ به شماره پلاک ۸۱۳ ۷۸۸۸۱ و شماره موتور NEA*1069761 و شماره شاسی NEA125B9083714 به نام **آقای حسین اباذری سیوندی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشند.

کارنامه تاکسیرانی **اینجانب پرویز آهنچی** مالک تاکسی خطی به شماره انتظامی ایران ۳۳ _ ۷۴۶ ت ۳۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

پروانه مطب به شماره ۱۷۵۵ - ۱۳۲۶۷۰ - ۱۸۰ به تاریخ صدور ۱۳۹۲/۰۱/۲۶ و تاریخ ابطال ۱۳۹۳/۰۴/۲۱ با شماره نظام پزشکی ۱۳۲۶۷۰ به نام **دکتر اکبر جلائی اسفند آبادی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز **خودرو پژو 206SD** رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۲ به شماره پلاک ایران ۸۸ _ ۹۱۶ ه ۵۴ و شماره موتور 160B0041108 و شماره شاسی NAAP41FD4DJ639608 به نام **سمین زر دوستی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

مدرک فارغ التحصیلی **اینجانب مهدی صالحی راد** فرزند علی به شماره شناسنامه ۴۵ صادره از تهران در مقطع کارشناسی ارشد رشته شیمی صادره از واحد دانشگاهی یادگار امام خمینی (ره) با شماره ۱۵۸۷۱۳۹۰۱۳۰۵ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به صندوق پستی ۱۸۱۵۵/۱۴۴ دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) ارسال نماید.

مدرک فارغ التحصیلی **اینجانب مرجان توتونچیان** فرزند ابوالقاسم به شماره شناسنامه ۱۴۱۴۵ صادره از تهران در مقطع کارشناسی رشته علوم تربیتی _ تکنولوژی آموزشی صادره از واحد دانشگاهی تهران جنوب به شماره ۲۵/۲/۱۳۸۰۴۷۵ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب به نشانی تهران، خیابان کریم خان زند، خیابان ایرانشهر شمالی، نبش آذرشهر، پلاک ۲۰۹ و یا کدپستی ۱۵۸۴۷۱۵۴۱۴ ارسال نماید.

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده انجمن علمی جلبک شناسی ایران

بدینوسیله از کلیهٔ اعضای پیوسته انجمن علمی جلبک شناسی ایران دعوت می گردد تا در جلسهٔ مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده انجمن که از ساعت ۱۷ تا ۲۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۰/۱۱/۰۹ برگزار میشود، حضور به هم رسانند.

دستور جلسه: ۱- انتخاب اعضای هیات مدیره و بازرس ۲ - تصویب خط و مشی انجمن ۳ - تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی های قانونی

حسین ریاحی – رئیس انجمن علمی جلبک شناسی ایران